

Afgrundens rand;

© Anders Baun Sørensen 2003

(Udkast til filmisk gengivelse af alvorlig sketch)

To mænd sidder på hver sin sten i ørkenen og dikuterer. Emnet er om, hvorvidt det kan betale sig at hjælpe folk aktivt (intervenere), eller om man "blot" skal gå forrest med et godt eksempel og vise vejen frem (den kan i så fald kun blive ens egen)

A – som er handlingens mand, ønsker at overbevise B om, at det ikke kan nytte noget kun at vise vejen frem, men at "en vis form" for intervention kan være nødvendig i særligt grelle tilfælde.

Under diskussionen sker der pludselig det, at en bil med to passagerer kører forbi. Bilens passagerer kalder vi for C og D.

A: *"Så du den bil der?"*

B: *"Ja – naturligvis, og hva' så??".*

A: *"Prøv lige at se den retning, som den har. De kører lige mod den store slugt for enden af plateauet! Synes du ikke, at vi skulle prøve at gøre dem opmærksom på faren?"*

B: *"Det ved jeg nu ikke. Det hjælper ikke stort!"*

A: *"Jamen hvad skal vi så stille op?"*

B: *"Jeg tror, at jeg rejser mig og kører i den anden retning, for derved at vise dem, hvor vejen er!"*

A: *"Jamen hvad nu hvis de ikke ser dig og fortsætter deres kørsel. Så dør de jo !!".*

B: *"Det kan jeg ikke ændre. Det er ikke mit lod at gribe ind i andre folks skæbner!"*

A: *"Jamen hvis nu de ser dig køre i den anden retning, og de vælger at vende vognen, så har du vel alligevel grebet mere eller mindre ind i deres skæbne?"*

B: *"Det kan man synes er tilfældet, men jeg forsøger i det mindste ikke direkte at påvirke udfaldet af deres stillingtagen til retningen!"*

A: *"Jeg har godt nok svært ved at forstå forskellen mellem den direkte og den indirekte påvirkning i dette tilfælde, og måske især hvad det er som gør, at den ene er at foretrække frem for den anden!"*

B: *"Skidt med det min kære ven, nu vil jeg kører i den rigtige retning !!".*

B rejser sig og følger vejen væk fra afgrunden.

A står rådvild tilbage, men beslutter sig så for at indhente bilen på sin cykel for derved at advare de to passagerer.

I løbet af nogle få minutter har A indhentet bilen, som ikke kan køre særligt hurtigt p.g.a. ørkenen og den manglende vej. Da han kommer op på siden begynder han febrilsk at vifte med armene, alt imens han råber, at de skal standse vognen og vende om.

Inde i bilen sidder C og D og hører høj musik, mens de snakker om vind og vejr.

C: *"Hey D, jeg syntes jeg hørte nogle bump udenfor. Hvad kan det være ??".*

D: *"Når det er nok bare nogle sten. Vejen er jo ikke særlig god !".*

C: *"Nej - du har nok ret. I øvrigt – hvordan mon vejen ender. Det er ikke lige til at se, hvordan vi kommer ned til den dal, hvor hotellet ligger !".*

D: *"Det kan der være noget om, men jeg er sikker på, at jeg så et skilt som pegede i denne retning for 10 km siden, og indtil videre går det jo meget godt".*

BUMP BANK BUMP – A forsøger desperat at slå på ruden, mens han kører, men det er svært at holde farten imens.

D: *"Hov hvad var nu det ? Nu syntes jeg pludselig også at høre en mærkelig støj".*

C: *"Ja – jeg hørte det også. Gad vide, hvad det er ?".*

C og D kigger ud af ruderne og får øje på A

C: *"Jamen sikken dog en fart han skyder. Det er da helt fantastisk så hurtigt han kan køre på en cykel".*

D: *"Du har ret – men hvorfor slår han til vores bil med sin næve ? Det er da temmeligt ubehøvlet. Han kunne jo ridse bilen med sit cykelstyr og ligefrem vælte bagefter og slå sig !".*

C: *"Det ser ud som om, at han prøver at sige noget!".*

D: *"Hmm - måske vi skulle rulle vinduet ned ??".*

C: *"Nej for søren - er du gal mand. Det kan jo være, at han vil os noget ondt !!".*

D: *"Nå ja! Jamen så lad os lade som ingenting i stedet for!".*

C: *"Ja –lad os det !".*

A Presser sig nu til det yderste og kører op foran bilen, alt imens han vifter med begge hænder og peger frem mod afgrunden.

D: *"Se nu der. Nu er han der minsandten igen. Gad vide, hvad det er at han peger på ?".*

C: *"Han er sikkert guide nede fra hotellet og vil vise os vejen ned til dalen. Hvorfor skulle han ellers køre den vej, som jo er både øde og dårligt belagt".*

D: *"Klart nok – det er det han vil - ... vise os vejen !!!".*

Afgrunden nærmer sig nu med hastige skridt, og A begynder at overveje om han ikke bare skal stoppe cyklen, og kører tilbage til sin ven. Til sidst beslutter han sig for at gøre et sidste desperat forsøg på at stoppe bilen. Med en kraftanstrengelse kører han ikke bare op foran bilen, men også ind foran bilen, så den til sidst nødvendigvis må stoppe.

C: *"Se nu der – han kører sgu ind foran os. Brems mand – brems !!".*

D Bremsede alt hvad han kan, men bilen har for meget fart på. Under opbremsningen rammer bilen A's cykel, hvorved han får et kraftigt skub der bevirker, at han glider ud over kanten og falder ned i afgrunden.

C: *"SHIT! Så du det ?"*

D: *"Ja om jeg gjorde. Han forsvandt sgu ned i en dyb afgrund. Det var da heldigt, at vi nåede at bremse"*

C: *"I du milde skaber – vi kunne jo have været døde. Så er det slet ikke den rigtige vej alligevel!"*

D kigger i bakspejlet og får øje på B ude i horisonten, som jo kører den anden vej.

D: *"Jeg kan faktisk se en bil kører den anden vej. Måske vi skulle vende om og følge den ?"*

C: *"Ja – god ide. Lad os gøre det !!"*

De vender bilen og fortsætter i den anden retning.

D: *"Gad vide hvad det var manden på cyklen egentlig sagde ?"*

C: *"Tjaa – han prøvede jo nok at advare os!"*

D: *"Formentlig ja – men helt ærligt, hvorfor kørte han så ikke ind foran os noget før ???"*

C: *"Ja – det har du ret i. Det skulle han have haft gjort. Så havde vi jo ikke behøvet at skubbe ham ud over afgrundens rand"*

D: *"Nej – og nu sidder vi her tilbage med den dårlige samvittighed, bare fordi vi kørte lidt for stærkt og ikke kendte vejen. Pisse irriterende!"*

C: *"Ja!"*

Nede i dalen lander A med sin cykel blødt og roligt efter at have slået den faldskærm ud, som var placeret i hans Fjellräv. Han kører hen til hotellet, hvor han stiller sin cykel og går hen til et bord, der er opstillet udenfor. Her bestiller han en kop varm kakao til sig selv og tre kolde pilsnere.

5 minutter senere kommer vennen frem til hotellet og sætter sig.

B: *"Når er du her allerede?"*

A: *"Ja – jeg tog smutvejen"*

B: *"Smutvejen ???"*

A: *"Ja – den ud over skrænten – du ved nok !?!?!"*

B: *"Nej den kender jeg ikke"*

A: *"Ikke – jamen så skal jeg vise dig den en dag ved lejlighed !"*

Få minutter senere igen kommer de to passagere kørende og sætter sig ligeledes.

C: *"Det var sørens. Vi troede du var død og borte !"*

D: *"Ja – det troede vi. Er du klar over hvor bange vi har været ?"*

A: *"Ja – det tror jeg faktisk godt jeg er. Af samme grund har jeg bestilt en øl til jer, når I kom frem. Værsgo' !"*

C: *"Tak – men hvorfor har du bestilt øl til os, når du nu selv drikker varm chokolade?"*

A: *"Fordi ellers var den jo blevet kold, når I kom frem...
... - men skål alligevel!!".*

De tager alle en tår af deres øl (chokolade).

C: *"Hov forresten", C peger på B, "Er det dig, som kører i den røde sportsvogn, der holder derovre?"*

B: *"Ja det er min vogn!"*

D: *"Ihhhh hvor var det godt, at vi så dig oppe på platauets. Ellers havde vi aldrig fundet ned til hotellet. Det skal du virkelig have tak for!!".*

B: *"Jamen det var så lidt!!".*

B smiler og alle er glade ☺